

A szerkesztőség címe (Írott Szó Alapítvány)

1092 Budapest, Ferenc krt. 14.

Levelezési cím: **1450 Budapest, Pf. 77.**

Számlázási cím: **1062 Bp., Bajza u. 18.**

Telefon/fax: **413-6672, 413-6673**

Szerkesztőségi mobil: **(70) 388-7034**

Központi e-mail cím és előfizetés:

info@magyarnaplo.hu

Elérhetőségünk a világhálón:

www.magyarnaplo.hu

www.facebook.com/magyarnaplo

Kiadja az Írott Szó Alapítvány

(1092 Bp., Ferenc krt. 14.)

és a Magyar Napló Kiadó Kft.

(1062 Bp., Bajza utca 18.)

Terjeszti a Magyar Lapterjesztő Zrt.

(1097 Bp., Táblás u. 32.)

Előfizetésben terjeszti

a Magyar Posta Zrt. Hírlap Üzletága

(1080 Bp., Orczy tér 1.)

Előfizethető valamennyi postán,

a kézbesítőknél, e-mailen

(hirlap@posta.hu), faxon (303-3440)

Egy évre 7390 Ft, fél évre 3870 Ft.

További információ: 06-80-444-444

Nyomda: Pannónia Nyomda Kft.

(1139 Bp., Frangepán u. 16.)

A folyóirat megrendelhető

szerkesztőségünkben is:

• személyesen:

1092 Budapest, Ferenc krt. 14. I/5.

• levélben: **1450 Budapest, Pf.: 77.**

• telefonon: **06-1-413-6672**

• e-mailen: **info@magyarnaplo.hu**

Hetven évvel ezelőtt, 1943. augusztus 23-a és 29-e között a huszadik század magyar kultúrtörténetének egyik jelentős eseménye zajlott le Balatonszárszón. A tábort Püski Sándor kiadója, a Magyar Élet szervezte, otthont a Soli Deo Gloria, a református ifjúsági szövetség adott neki saját telephelyén.

Ez a találkozó, az ott kialakult, a magyarság sorskérdéseivel őszintén szembenéző eszmecsere az elmúlt hetven évben sem veszítette el a jelentőségét. Nem mintha a kor legbefolyásosabb gondolkodói, művészei fejtették volna ki nézeteiket a német szövetség csapdájában vergődő haza lehetőségeiről és lehetetlenségeiről. A tanácskozásnak nem a tekintély adott jelentőséget és távlatot, hanem az őszinteség.

És még valami: az ég közelsége. Valóságos és átvitt értelemben egyaránt. Az előadók és hallgatók – mintegy hatszazan – „a reggeli órákban bibliaköri csoportokban tárgyalták meg a lelki élet problémáit”, ezután „az előadások többnyire szabad ég alatt hangzottak el.” Vacsora után a tábortűz körül népdalokat tanultak s énekeltek, felolvasásokat, verseket hallgattak, a Muharay Elemér által rendezett népi játékokban és táncokban gyönyörködtek.

A jegyzőkönyv mai olvasója úgy érzi, a huszadik századi magyar helyzetre hangszerelt görög sorsdrámát olvas. Felhangzanak benne kiábrándult, szkeptikus gondolatok; a kommunista tévtanok sugallta illúziók; a bukás előérzetének sötét, azóta valóra vált, próféciai; okosan mérlegelő beszámoló; múltidézés; a lélekben, Istenben és az összetartozás erejében bízó vigasztalások.

De mindnyájan, még azok is, akik a marxizmus felfogásával szimpatizáltak, képesek voltak lényeges gondolatokat megfogalmazni. Mindnyájan közös sorsnak fogták fel a magyarság sorsát, osztályharc, politikai ellentétek, vallási különbözőségek fölötti sorsközösségnek. Ez a közös nevező nagyon ritkán képződik meg a hazai közbeszédben.

Manapság sajnos azokban az értelmiségi körökben sem olvassák a tanácskozáson elhangzott előadások gyűjteményét, amelyek elismerik Szárszó jelentőségét. Németh László esszéje talán a legismertebb mind közül. Méltán, hiszen a magyar politikai helyzet fontos rajza, elemzése. De már a helyszínen zajló vitában háttérbe szorította az a sokat idézett példabeszéd, amellyel Németh László Erdei Ferencnek – a később harmadik útként emlegetett – harmadik oldal gondolatát kifogásoló, annak létjogosultságát kétségbe vonó szavaira válaszolt.

„Tegyük fel – mondta –, hogy van Új-Guineában egy párt, amely azt vallja, hogy Új-Guineának az angolokénak kell lennie. A másik szerint Új-Guinea csak a hollandok alatt lehet boldog. S most föláll valaki, és azt kérdi: Nem lehetne Új-Guinea a pápuáké? (ti. az őslakosoké) Ez a harmadik oldal.”

Mi változott azóta? Az országot hét felé szakították, az elszakított részek magyarságát részben kiirtották, beolvasztották, elüldözték, a helyben maradókat pedig megfosztották az önrendelkezés jogától. S a meghagyott haza magyarságának jelentős része sem hisz már önmagában, az összetartozás értelmében és erejében, a jövőjében.

Ennek ellenére talán mégsem fölösleges föltenni a kérdést: – Nem maradhatna a magyarok szülőföldje a magyaroké?

Oláh János

Szerkesztőbizottság: *Jókai Anna* (elnök),
Báger Gusztáv, Horváth Antal,
Kalász Márton, Kő Pál, Nemes Attila,
Salamon Konrád, Szakály Sándor, Vasy Géza

Főszerkesztő: Oláh János
E-mail: olahjanos@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7035

A szerkesztőség tagjai:
Csontos János
(felelős szerkesztő, vers)
E-mail: vers@magyarnaplo.hu

Bíró Gergely
(olvasószerkesztő, próza)
E-mail: proza@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7031

Cech Vilmosné (gazdasági ügyintéző)

Gilányi Magdolna (szerkesztő)
E-mail: gilanyi.magdolna@magyarnaplo.hu

Molnár Csenge-Hajna (tördelőszerkesztő)

Réger Ádám (Lőtér, szerkesztő)
E-mail: regeradam@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7032

Szalai Judit (szerkesztő)
E-mail: szalaijudit@magyarnaplo.hu

Szentmártoni Anikó
(szerkesztőségi titkár, terjesztés, előfizetés)
E-mail: szentmartonia@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7030

Urbán Péter (Nyitott Műhely)
E-mail: urban.peter.up@freemail.hu

Zsiga Kristóf (könyvkiadás)
E-mail: zsigakristof@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7033

Borító: **Zách Eszter és Árkossy István**

A címlapon: **Temesi Ferenc**
(Szalai Judit felvétele)

Meg nem rendelt kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Minden felbélyegzett, válaszborítékkal ellátott levélre válaszolunk. Mutatópéldány kérhető a szerkesztőségben.

Oláh János: *Szárszó mítosza* 1

SZEMHATÁR

Szöcs Géza: <i>hábé; Konferencia</i>	3
Jerzy Snopce: <i>Több álarc – egy arc (Szöcs Gézáról és költészetéről)</i> Szenyán Erzsébet fordítása	4
Kiss Benedek: <i>Picula nélkül</i>	7
<i>Bal – jobb...; Kegyelem vagy jószágetetés</i>	8
Jámborné Balog Tünde: <i>Hölgy válaszüton, selyemszoknyában</i>	9
Makkai Ádám: <i>Meditáció három Ungaretti-idézetre: „más özőnvizek galambjáról”, az „ártatlan országról” és a „végtelenről”</i>	12
<i>Eszméletlen</i>	14
Kötter Tamás: <i>A mozi</i>	15
Benő Attila: <i>(a bűvész és a nyúl hiánya); (ingek)</i>	24
<i>(cseppkőbarlang)</i>	25
Balázs Tibor: <i>Hagyatéki tárgyalás elé</i>	26
Fellinger Károly: <i>Tetthely; A; Szaván fogom, Kötés</i>	27
Turcsány Péter: <i>Gyümölcsre fekete vérnek; Bari Károlynak Bükkaranyosra – negyven év múltán</i>	28
Papp István Géza: <i>Elment a tanár úr (Búcsú Székér Endrétől)</i>	29
Nagy Gábor: <i>Iszkáz titka</i>	30
Szakolczay Lajos: <i>Reneszánsz és barokk festők arcképcsarnoka</i>	32
Banner Zoltán: <i>A képtelenség képirója</i>	34
Sárközy Péter: <i>Egy magyar író olasz „száműzetése”</i> <i>(Hubay Miklós Olaszországban 1974–1984)</i>	36
Tózsér Árpád: <i>Hagyománytörés 2013 (A hatvanas-hetvenes évek magyar irodalmainak felvidéki nézőpontú retrospektívája)</i>	42

EURÓPAI FIGYELŐ

Jouni Inkala finn költő versei (Jávorszky Béla fordításai) <i>Villon</i>	45
<i>A három nővér tíz év múlva; A vallásújító legdrágább gyermeke</i>	46
<i>Aiszkhülosz epítáfuma; Szymborska 1973. május 16-án</i>	47
<i>Ti mondjátok el...; Egy viking múzeumban</i>	48
<i>Te, ki születésünkkor...; Téli este</i>	49
<i>Mona Lisa; Songe</i>	50

NYITOTT MŰHELY

Péntek Orsolya: <i>És még mindig élek... (Temesi Ferenc a nagyregény megmentő erejéről és a torzításmentes írásról)</i>	51
---	----

LŐTÉR

Kelemen Lajos: <i>Tárgyilagos bizalom: irodalomról, nemzetről</i> <i>(Görömbei András: Irodalom, nemzet, harmadik út)</i>	57
Hörcher Eszter: <i>Memento mori – avagy „nincs hova menni, domine!”</i> <i>(Jenei Gyula: Az időben rend van)</i>	60
Oláh András: <i>„Legalább önmagadat szabadítsd meg”</i> <i>(Nagy Zoltán Mihály: Messze még az alkonyat – Fogyó fényben – Túl a fényeken)</i>	62
Kecskés Mónika: <i>„Magyarok fényes lámpása”</i> <i>(Énekek Szent László tiszteletére, szerk. Medgyesy S. Norbert és Kovács Andrea)</i>	64
Szakály Sándor: <i>Őszintén a háborúról</i> <i>(Dr. Somorjai Lajos: Megjártam a Don-kanyart. Harctéri napló. Oroszország 1945–1943)</i>	

SZERZŐINK 68

Számunkat Árkossy István munkáival illusztráltuk.